

■ Ἐν ὄψει τῆς Ἐθνικῆς Ἐπετείου (1821-2021)

Ἡ Ἁγία Φιλοθέη ἀπαντᾷ στοὺς ὀθωμανο-λάγνους*

«...καὶ καθ' ἐκάστην ὥραν μὲ ἔδιδαν μαρτύριον
νὰ γένω τούρκισσα ἐγὼ τε καὶ οἱ ἀδελφές
ἢ νὰ μὲ καύσουν»!

Καθὼς προετοιμαζόμαστε γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῶν 200 ἐτῶν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση θὰ ἀρχίσουν νὰ ἐμφανίζονται οἱ γνωστοὶ ἀπολογητὲς τῆς Τουρκοκρατίας, οἱ ὁποῖοι ὠραιοποιοῦν τὴν Ὄθωμανικὴ κατάκτηση, ἀρνοῦνται τὴν καταπίεση καὶ ὀμιλοῦν γιὰ μίαν «συνύπαρξη θρησκευτικῶν κοινοτήτων» στὸ πλαίσιο τῆς Ὄθωμανικῆς διοίκησης. Ἀρνοῦνται τὸ Κρυφὸ Σχολεῖο, λησμονοῦν σκοπίμως τὰ βασανιστήρια καὶ τοὺς ἐξισλαμισμούς, ἀγνοοῦν τοὺς Νεομάρτυρες.

Σ' ὄλους αὐτοὺς ἀπαντοῦν τὰ ἱστορικὰ «ντοκουμέντα», οἱ γραπτὲς πηγὲς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Μία ἀποστομωτικὴ ἀπάντηση δίνουν ὁ Βίος, οἱ Ἐπιστολὲς καὶ τὸ Μαρτύριο τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας, τὴν ὁποία τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας στὶς 19 Φεβρουαρίου.

Γεννήθηκε ὡς Ρηγούλα ἢ Ρεβούλα-Παρασκευὴ Μπενιζέλου τὸ 1522 στὴν Ἀθήνα καὶ πέθανε στὶς 19 Φεβρουαρίου 1589, λόγῳ τῶν βαρυτάτων τραυμάτων ἀπὸ τὸν ξυλοδαρμὸ τῆς. Ἔῃχε χτυπηθεῖ ἀλύπητα ἀπὸ τοὺς Τούρκους, δεμένη σὲ ἕναν στῦλο, στὶς 3 Ὀκτωβρίου 1588, στὸ σημερινὸ Μετόχι τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, στὴν πλατεία Ἀμερικῆς (Κάτω Πατήσια).

Ἡ Ἁγία Φιλοθέη βασανίσθηκε δύο φορές ἀπὸ τοὺς Τούρκους, κυρίως λόγῳ τῆς ἐθνικῆς καὶ ἐκπαιδευτικῆς δραστηριότητάς της.

Εἶχε ἀνοίξει σχολεῖο γιὰ κορίτσια 150 χρόνια πρὶν γίνεи αὐτὴ ἡ συζήτηση στὴν Βρετανικὴ Βουλὴ. **Εἶ**χε δημιουργήσει Μοναστήρι, στὸ ὁποῖο προστάτευε Χριστιανὲς γυναῖκες, γιὰ νὰ μὴν τὶς ἀρπάξουν οἱ Τούρκοι γιὰ τὰ χαρέμια. **Κα**λλιέργησε τὴν Ἑλληνορθόδοξη Παιδεία καὶ τὴν Ἐθνικὴ Συνείδηση.

Ἀκριβῶς γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους βασανίσθηκε δύο φορές ἀπὸ τοὺς Τούρκους. **Τ**ὴν πρώτη φορὰ ἐπιβίωσε, τὴν δεύτερη δὲν ἄντεξε καὶ κατέληξε μετὰ ἀπὸ λίγους μῆνες.

Σὲ Ἐπιστολὴ της πρὸς τὴν Γερουσία τῆς Βενετίας, μὲ ἡμερομηνία 22.2.1583, ἡ Ἀθηναία Ἀρχόντισσα καὶ εὐσεβῆς Μοναχὴ γράφει:

«...Τὸν μῆνα Αὐγούστον ἦλθαν οἱ Ἀγαρηνοὶ καὶ ἤρᾳν σκλάβον τοῦ φλαμπουράρη (Τούρκου διοικητή), ὅπου τὸν εἶχαμεν εἰς τὴν φύλαξιν διὰ τὴν ἐλευθερίαν του, καὶ τρεῖς τούρκισσες ὅπου ἦταν καλόγριες. Καὶ κατὰ τὰς ὥρας μὲ ἔλαβαν εἰς τὰς χεῖρας τους καὶ μὲ ἔβαναν εἰς τὸν γουλᾶν (πύργο) εἰς μεγάλην φύλαξιν καὶ καθ' ἑκάστην ὥραν μὲ ἔδιδαν μαρτύριον νὰ γένω τούρκισσα ἐγὼ τε καὶ οἱ ἀδελφές ἡ νὰ μὲ καύσουν!»

Ἡ θὰ ἐξισλαμισθεῖς ἢ θὰ σὲ κάψουμε, ἦταν ἡ ἀπειλὴ τῶν Ὀθωμανῶν πρὸς τὴν Μοναχὴ Φιλοθέη κατὰ τὸν πρῶτο βασανισμό της.

Αὐτὴ ἦταν ἡ «ἀνεκτικὴ» Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία, τὴν ὁποία ἀθωώνουν οἱ Ὀθωμανο-λάγνοι!

Πρὸς τοὺς ἀρνητὲς τοῦ Κρυφοῦ Σχολεῖοῦ ὁ Βίος καὶ τὸ Μαρτύριο τῆς Ἁγίας Φιλοθέης ἀπαντοῦν: **Ἡ** Ἁγία ἐξόργισε τοὺς Τούρκους καὶ μαρτύρησε, διότι ἄνοιξε σχολεῖο ἑλληνικό!

Πλήρωσε μὲ τὴν ζωὴ της τὴν προσπάθεια νὰ καλλιεργήσει τὴν Ἑλληνικὴ Παιδεία.

Ἡ ἐπιβίωση τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὰ δύσκολα χρόνια τῆς δουλείας ὀφείλεται πρωτίστως στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ στοὺς Νεομάρτυρες.

Ἀξίζει νὰ μελετήσουμε τὸν Βίο καὶ τὸ σπουδαῖο ἔργο τῆς Ἁγίας Φιλοθέης. **Εἶ**θε νὰ ἔχουμε τὴν εὐλογία της! □

(*) Ἐφημερ. «Κυριακάτικη Δημοκρατία», 16.2.2020. Τοῦ Κωνσταντίνου Χολέβα, Πολιτικοῦ Ἐπιστήμονος. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.

Ἡ Ἁγία Φιλοθέη μετὰ τῆς συνοδίας αὐτῆς ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου. Ἔργο Φωτίου Κόντογλου.